

waimo peäle külvad, siis leikad temma peält iggawest ellu. Kui surma olled läinud; siis ei mailma auu, ei rikkus, ei warra, egga sellesinnatse kadduma ihho himmo sinno järrel ei käi: waid so teud on, mis järrel käiwad, ja sinno eest kostwad, ehk sinno peäle kaebawad, sedda möda kuida nemmad ehk head ehk pahhad olliwad. Sellepärrast astu waimus tänna ja iggapäew nisugguse mele ja mõttega Jummalat ette, kuida sures hea melega näeksid, et so meel ja mõtte olleks piddand ollema. Õppi iggapäew ellama, ja sedda õppi ni kaua, kunni sulle aega antakse ellada. Siin ilmas ellades sadad ennesele sedda armu, mis tdises ilmas iggaweseks õnnistuseks sulle tarwis lähheb, ehk kautad sedda ärra. Kui hing ihhust lahkunud, siis ei olle enam aega pattust pöerda; siis tassu-

takse ja nähtakse kätte, mis siin ollema teinud.

27) Katsu, et so mõtted sinno sees ikka head ja pühhad on. Sest, head ja pühhad mõtted saatwad ja andwad ülle- ültse parremat tundmist, ja isfiärranis patto-tundmist; se sadab tõsisst meelt, tõe armastamist ja süddame kurbdust tehtud patto pärrast; waewatud südda tunneb patto hädda, ja se õppetab siis, parremaste kui kõi muu hädda, — Jummalat palluma.

28) Kui süddame ja ello rahhu igatsed; siis õppi omma suud tallitsema ja omma keelt wallitsema.

29) Sedda ennam sa kurjast mailmast ehk hukkaläinud inimestest tagganed; sedda ennam olled Jummalat mele pärrast.